Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 23. Dezember 1942 Wydano w Krakau, dnia 23 grudnia 1942 r.	Nr. 109

Inhalt / Treść

Verordnung
über Ermächtigungen auf dem Gebiete des Monopolrechts.

Vom 9. Dezember 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen, gegebenenfalls im Einvernehmen mit der zuständigen Hauptabteilung) wird ermächtigt,

1. zur Sicherung des Monopolaufkommens in dringlichen Fällen monopolrechtliche Bestimmungen im Wege der Anordnung zu treffen,
2. allgemein oder in Einzelfällen Ausnahmen von monopolrechtlichen Bestimmungen zuzulassen.

(2) Die Ermächtigung erstreckt sich nicht auf Bestimmungen über die Kleinverkaufspreise der monopolgebundenen Waren.

§ 2

Diese Verordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 9. Dezember 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie
o upoważnieniach w zakresie prawa monopolu.

Z dnia 9 grudnia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów, w każdym wypadku w porozumieniu z właściwym głównym wydziałem),

1. celem zabezpieczenia dochodów monopolowych, do wydawania w nagłych wypadkach w drodze zarządzeń postanowień z zakresu prawa monopolu,
2. do dopuszczania powszechnie lub w poszczególnych wypadkach wyjątków od postanowień z zakresu prawa monopolu.

(2) Upoważnienie niniejsze nie obejmuje postanowień o cenach towarów monopolowych w sprzedaży detalicznej.

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 9 grudnia 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über das Strafrecht im Bereich der Ernährungs- und Landwirtschaft (Agrarstrafordnung).

Vom 9. Dezember 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Erster Abschnitt.

Ordnungsstrafrecht.

Strafbare Handlungen.

§ 1

(1) Wer den Verordnungen im Bereich der Ernährungs- und Landwirtschaft und den hierzu erlassenen Durchführungsvorschriften und Anordnungen zuwiderhandelt oder deren Umgehung unternimmt, wird mit einer Ordnungsstrafe bestraft. Die Ordnungsstrafe wird vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) festgesetzt.

(2) Eine Ordnungsstrafe kann ferner festgesetzt werden, um die Befolgung von schriftlichen Erlassen und Weisungen im Bereich der Ernährungs- und Landwirtschaft zu erzwingen oder deren Nichtbefolgung zu ahnden. Die Ordnungsstrafe kann nur festgesetzt werden, wenn die Erlasse oder Weisungen eine entsprechende Strafandrohung enthalten. Die Ordnungsstrafe wird von der Behörde festgesetzt, die den Erlaß oder die Weisung herausgegeben hat.

(3) Eine Ordnungsstrafe gemäß Abs. 2 kann auch festgesetzt werden

1. gegen Betriebe und Unternehmen der Ernährungs- und Landwirtschaft, in deren Geschäftsbetrieb Zuwiderhandlungen begangen worden sind, sowie gegen die für die Leitung des Betriebes oder Unternehmens verantwortlichen Personen,
2. gegen Verbände, Zusammenschlüsse, Vereine und sonstige Organisationen im Bereich der Ernährungs- und Landwirtschaft, wenn ihnen oder ihren Mitgliedern eine Zuwiderhandlung zur Last fällt; die Ordnungsstrafe kann auf alle Mitglieder oder auf die für die Leitung verantwortlichen Personen oder auf deren Beauftragte umgelegt werden.

(4) Ordnungsstrafen, die auf Grund der Absätze 2 und 3 festgesetzt wurden, können jederzeit von Amts wegen herabgesetzt oder aufgehoben werden.

Strafen.

§ 2

(1) Als Ordnungsstrafen werden Geldstrafen festgesetzt.

(2) Die Geldstrafe kann

1. vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) in den Fällen des § 1 Abs. 1 bis 3 bis zur Höhe von 10 000 Zloty,
2. vom Gouverneur des Distrikts in den Fällen des § 1 Abs. 2 und 3 bis zur Höhe von 100 000 Zloty,
3. vom Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements in den Fällen des § 1 Abs. 2 und 3 in unbeschränkter Höhe

festgesetzt werden.

Rozporządzenie

o prawie karnym z dziedziny gospodarki wyżywienia i rolnictwa (Agrarne prawo karne).

Z dnia 9 grudnia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Rozdział pierwszy.

Przepisy karne porządkowe.

Czyny karalne.

§ 1

(1) Kto wykracza przeciwko rozporządzeniom z dziedziny gospodarki wyżywienia i rolnictwa i wydanym do nich postanowieniom wykonawczym oraz zarządzeniom albo usiłuje je obejść, podlega karze porządkowej. Karę porządkową wymierza starosta powiatowy (starosta miejski).

(2) Kara porządkowa może być dalej wymierzona celem wymuszenia przestrzegania pisemnych zarządzeń i instrukcyj z dziedziny gospodarki wyżywienia i rolnictwa albo celem ukarania za nie przestrzeganie tychże. Karę porządkową można wymierzyć tylko wówczas, gdy w zarządzeniach lub w instrukcjach mieści się odpowiednie zagrożenie karą. Karę porządkową wymierza ta władza, która wydała zarządzenie lub instrukcję.

(3) Karę porządkową stosownie do ust. 2 można wymierzyć także:

1. zakładom i przedsiębiorstwom gospodarki wyżywienia i rolnictwa, w zakresie działalności których dopuszczono się wykroczeń, jako też osobom odpowiedzialnym za kierownictwo zakładu lub przedsiębiorstwa,
2. związkom, zrzeszeniom, stowarzyszeniom i innym organizacjom z zakresu gospodarki wyżywienia i rolnictwa, jeżeli im lub ich członkom można przypisać popełnienie wykroczenia; kara porządkowa może być nałożona na wszystkich członków lub na osoby odpowiedzialne za kierownictwo albo na ich pełnomocników.

(4) Kary porządkowe, wymierzone na podstawie ust. 2 i 3, mogą być w każdym czasie złagodzone lub uchylone z urzędu.

Kary.

§ 2

(1) Jako kary porządkowe wymierza się kary grzywny.

(2) Karę grzywny może wymierzyć

1. starosta powiatowy (starosta miejski) w wypadkach § 1 ust. 1 do 3 do wysokości 10 000 złotych,
2. gubernator okręgu w wypadkach § 1 ust. 2 i 3 do wysokości 100 000 złotych,
3. Kierownik Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa w wypadkach § 1 ust. 2 i 3 do nieograniczonej wysokości.

(3) Im Nichtbeitreibungsfall tritt an die Stelle der Geldstrafe eine Haftstrafe bis zur Dauer von drei Monaten.

(4) In geeigneten Fällen können dem Täter an Stelle der Geld- oder der Haftstrafe Sachleistungen an ernährungs- und landwirtschaftlichen Erzeugnissen oder Arbeitsleistungen auferlegt werden. Der Wert der Sachleistungen darf weder die Höhe der zulässigen Geldstrafe übersteigen noch das dem Täter auferlegte Ablieferungskontingent sowie die Fortführung des Betriebes gefährden; die Sachleistung wird auf das dem Täter auferlegte Ablieferungskontingent nicht angerechnet. Arbeitsleistungen können in Hand- und Spanndiensten bestehen und dürfen die Dauer von 30 Arbeitstagen nicht übersteigen.

Einziehung beweglicher Gegenstände.

§ 3

(1) Neben der Ordnungsstrafe können in den Fällen des § 1 Abs. 1 ohne Rücksicht auf das Eigentum und sonstige Rechte die beweglichen Gegenstände eingezogen werden, auf die sich die strafbare Handlung bezieht oder die durch die strafbare Handlung erlangt sind.

(2) Kann keine bestimmte Person verfolgt oder bestraft werden, so kann die Einziehung selbständig ausgesprochen werden.

(3) Die Einziehung erfolgt zugunsten des Generalgouvernements; Rechte Dritter erlöschen.

Strafbefugnis des Bürgermeisters (Vogtes).

§ 4

(1) Der Bürgermeister (Vogt) kann gegen nichtdeutsche Angehörige seiner Gemeinde in den Fällen des § 1 Abs. 2 eine Geldstrafe bis zur Höhe von 300 Zloty als Ordnungsstrafe festsetzen. Im Falle der Nichtbeitreibbarkeit kann auf Antrag des Bürgermeisters (Vogtes) vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) eine Haftstrafe bis zur Dauer von 14 Tagen verhängt werden.

(2) Der Bürgermeister (Vogt) kann bestimmen, daß der Täter an Stelle der Geldstrafe Arbeitsleistungen bis zur Dauer von sechs Tagen zu erbringen hat. Dem Bürgermeister (Vogt) kann nach Richtlinien der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Befugnis übertragen werden, an Stelle der Geldstrafe Sachleistungen im Sinne des § 2 Abs. 4 festzusetzen.

(3) Die Einziehung nach § 3 kann der Bürgermeister (Vogt) nicht aussprechen.

(4) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) kann ein Ordnungsstrafverfahren, das bei dem Bürgermeister (Vogt) anhängig ist, jederzeit in seine eigene Zuständigkeit übernehmen. Er kann ferner eine vom Bürgermeister (Vogt) verhängte Ordnungsstrafe auch nach Ablauf der Beschwerdefrist (§ 6 Abs. 1) aufheben und in der Sache selbst entscheiden.

Ordnungsstrafbescheid.

§ 5

(1) Die Ordnungsstrafe wird durch einen schriftlichen Ordnungsstrafbescheid festgesetzt. Vor

(3) W razie nieściągalności grzywny w jej miejsce wchodzi kara aresztu do trzech miesięcy.

(4) W odpowiednich wypadkach można w miejsce kary grzywny lub aresztu nałożyć na sprawcę obowiązek dostarczenia produktów gospodarki wyżywienia i rolnictwa, jako świadczenia rzeczowe albo obowiązek wykonywania pracy. Wartość świadczeń rzeczowych nie może przewyższać ani wysokości dopuszczalnej kary grzywny ani nałożonego na sprawcę kontyngentu dostawy jako też zagrażać dalszemu prowadzeniu zakładu; świadczenia rzeczowego nie zalicza się na poczet nałożonego na sprawcę obowiązku dostarczenia kontyngentu. Wykonywanie pracy może polegać na usługach ręcznych i robociźnie konnej i nie może przekraczać okresu 30 dni roboczych.

Konfiskata przedmiotów ruchomych.

§ 3

(1) W wypadkach § 1 ust. 1 obok kary porządkowej mogą być, bez względu na własność i inne prawa, skonfiskowane przedmioty ruchome, do których odnosi się czyn karalny albo które uzyskano przez czyn karalny.

(2) Jeżeli ściganie lub ukaranie oznaczonej osoby nie może nastąpić, to konfiskatę można orzec samoistnie.

(3) Konfiskata następuje na rzecz Generalnego Gubernatorstwa; prawa osób trzecich wygasają.

Uprawnienie burmistrzów (wójtów) do karania.

§ 4

(1) W wypadkach § 1 ust. 2 burmistrz (wójt) może osobom przynależnym do jego gminy, nie będącym Niemcami, wymierzać jako karę porządkową karę grzywny do wysokości 300 złotych. W wypadku nieściągalności grzywny na wniosek burmistrza (wójta) starosta powiatowy (starosta miejski) może nałożyć karę aresztu do 14 dni.

(2) Burmistrz (wójt) może postanowić, że sprawca zamiast grzywny ma wykonywać pracę aż do 6 dni. Starosta powiatowy (starosta miejski) może według wytycznych Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa) przenieść na burmistrza (wójta) uprawnienie do wymierzania w miejsce grzywny świadczeń rzeczowych w rozumieniu § 2 ust. 4.

(3) Burmistrz (wójt) nie może orzec konfiskaty według § 3.

(4) Starosta powiatowy (starosta miejski) może w każdym czasie przejąć w swoją wyłączną właściwość postępowanie karne porządkowe, zawisłe przed burmistrzem (wójtem). Może on dalej nałożoną przez burmistrza (wójta) karę porządkową uchylić także po upływie terminu do zażalenia (§ 6 ust. 1) i sam orzec w sprawie.

Orzeczenie karne porządkowe.

§ 5

(1) Karę porządkową wymierza się pisemnym orzeczeniem karnym porządkowym. Przed wyda-

Erlaß des Ordnungsstrafbescheides ist der Beschuldigte zu hören; die Anhörung darf nur in leichten Fällen unterbleiben.

(2) Der Ordnungsstrafbescheid muß enthalten:

1. den Namen des Beschuldigten,
2. die Bezeichnung der strafbaren Handlung oder Unterlassung,
3. die Bezeichnung der die Strafandrohung enthaltenden Verordnung, sonstigen Vorschrift oder Verfügung (Erlaß, Weisung, Anweisung),
4. die Angabe über Art und Höhe der Strafe sowie der Ersatzfreiheitsstrafe, die gemäß § 2 Abs. 3 an deren Stelle tritt,
5. die Bezeichnung der staatlichen Kasse, bei der die Geldstrafe einzuzahlen ist,
6. die Unterschrift des zum Erlaß des Ordnungsstrafbescheides befugten Dienststellenleiters oder seines Beauftragten.

(3) Der Ordnungsstrafbescheid ist dem Beschuldigten zuzustellen.

niem orzeczenia karnego porządkowego należy wysłuchać obwinionego; wysłuchania wolno zaniechać tylko w wypadkach mniejszej wagi.

(2) Orzeczenie karne porządkowe musi zawierać:

1. nazwisko obwinionego,
2. oznaczenie czynu karalnego lub zaniedbania,
3. oznaczenie rozporządzenia zawierającego zagrożenie karą, innego przepisu lub zarządzenia (dekret, instrukcja, polecenie),
4. dane o rodzaju i wysokości kary jako też zastępczej kary pozbawienia wolności, wchodzącej w jej miejsce stosownie do § 2 ust. 3,
5. oznaczenie kasy państwowej, w której wpłacić należy grzywnę,
6. podpis kierownika placówki służbowej uprawnionego do wydania orzeczenia karnego porządkowego lub jego pełnomocnika.

(3) Orzeczenie karne porządkowe należy doręczyć obwinionemu.

Beschwerde.

§ 6

(1) Gegen einen Ordnungsstrafbescheid des Bürgermeisters (Vogtes), durch den eine 100 Zloty übersteigende Geldstrafe oder eine den Wert von 100 Zloty übersteigende Sachleistung festgesetzt ist, ist binnen zwei Wochen nach Zustellung die schriftliche Beschwerde an den Kreishauptmann (Stadthauptmann) zulässig. Dieser kann die Strafe aufheben, herabsetzen oder im Rahmen seiner eigenen Strafbefugnisse (§ 2 Abs. 2 Nr. 1) erhöhen.

(2) Gegen einen Ordnungsstrafbescheid des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns), durch den eine 1000 Zloty übersteigende Geldstrafe oder eine den Wert von 1000 Zloty übersteigende Sachleistung festgesetzt wird, ist binnen zwei Wochen nach Zustellung die schriftliche Beschwerde an den Gouverneur des Distrikts zulässig. Dieser kann die Strafe aufheben, herabsetzen oder im Rahmen seiner eigenen Strafbefugnisse (§ 2 Abs. 2 Nr. 2) erhöhen.

(3) Gegen einen Ordnungsstrafbescheid des Gouverneurs des Distrikts, durch den eine 10 000 Zloty übersteigende Geldstrafe oder eine den Wert von 10 000 Zloty übersteigende Sachleistung festgesetzt wird, ist binnen zwei Wochen nach Zustellung die schriftliche Beschwerde an den Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements zulässig. Dieser kann die Strafe aufheben, herabsetzen und im Rahmen seiner eigenen Strafbefugnisse (§ 2 Abs. 2 Nr. 3) erhöhen.

(4) Die Einlegung der Beschwerde schiebt die Vollstreckbarkeit des Ordnungsstrafbescheides nicht auf. Die Beschwerdebehörde kann jedoch im Einzelfall die Vollstreckung aussetzen.

Zażalenie.

§ 6

(1) Na orzeczenie karne porządkowe burmistrza (wójta), którym wymierzono karę grzywny przewyższającą 100 złotych lub świadczenie rzeczowe przewyższające wartość 100 złotych, dopuszczalne jest pisemne zażalenie do starosty powiatowego (starosty miejskiego) w przeciągu dwuch tygodni po doręczeniu. Może on karę uchylić, obniżyć lub podwyższyć w granicach swego własnego uprawnienia do karania (§ 2 ust. 2 p. 1).

(2) Na orzeczenie karne porządkowe starosty powiatowego (starosty miejskiego), którym wymierzono karę grzywny przewyższającą 1000 złotych lub świadczenie rzeczowe przewyższające wartość 1000 złotych, dopuszczalne jest pisemne zażalenie do gubernatora okręgu w przeciągu dwuch tygodni po doręczeniu. Może on karę uchylić, obniżyć lub podwyższyć w granicach swego własnego uprawnienia do karania (§ 2 ust. 2 p. 2).

(3) Na orzeczenie karne porządkowe gubernatora okręgu, którym wymierzono karę grzywny przewyższającą 10 000 złotych lub świadczenie rzeczowe przewyższające wartość 10 000 złotych, dopuszczalne jest pisemne zażalenie do Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa w przeciągu dwuch tygodni po doręczeniu. Może on karę uchylić, obniżyć i podwyższyć w granicach własnego uprawnienia do karania (§ 2 ust. 2 p. 3).

(4) Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania orzeczenia karnego porządkowego. Władza orzekająca o zażaleniu może jednak w poszczególnym wypadku wstrzymać wykonanie.

Vollstreckung.

§ 7

(1) Die Beitreibung der Geldstrafe erfolgt durch die Steuerämter.

(2) Die Vollstreckung der Haftstrafe sowie die Beitreibung der festgesetzten Sach- und Arbeitsleistungen wird durch den Kreishauptmann (Stadt-

Wykonanie.

§ 7

(1) Ściągnięcia grzywny dokonują urzędy skarbowe.

(2) Wykonanie kary aresztu jako też ściągnięcie świadczeń rzeczowych i wykonywanie pracy zarządza starosta powiatowy (starosta miejski).

hauptmann) veranlaßt. Dieser kann die Vollstreckung der festgesetzten Sach- und Arbeitsleistungen dem Bürgermeister (Vogt) übertragen.

(3) Die Geldstrafen und die Erlöse aus der Verwertung der nach dieser Verordnung verhängten Sachleistungen und eingezogenen Gegenstände fließen der Kasse des Generalgouvernements zu.

Kollektivsühnemaßnahmen.

§ 8

(1) Häufen sich im Bereich einer Gemeinde Zuwiderhandlungen, die gemäß § 1 Abs. 1 dieser Verordnung unter Strafe gestellt sind, so kann der Gouverneur des Distrikts gegen die Gemeinde als Kollektivsühnemaßnahme eine Geldstrafe in unbeschränkter Höhe festsetzen.

(2) Für die Geldstrafe haften alle Einwohner der Gemeinde als Gesamtschuldner. Der Gouverneur des Distrikts kann jedoch bestimmen, daß für die Geldstrafe nur ein Teil der Einwohner der Gemeinde oder die für die Gemeindeführung verantwortlichen Personen oder deren Beauftragte oder die Angehörigen eines bestimmten Berufes als Gesamtschuldner haften.

(3) Der Gouverneur des Distrikts kann in der Gemeinde auch bewegliche Gegenstände einziehen, auf die sich die strafbaren Handlungen beziehen oder die durch die strafbaren Handlungen erlangt sind. Er kann ferner Sach- und Arbeitsleistungen im Rahmen des § 2 Abs. 4 verhängen.

(4) Die Kollektivsühnemaßnahme wird durch öffentliche Bekanntmachung festgesetzt. Sie ist mit der Beschwerde nicht anfechtbar.

(5) Für die Vollstreckung der Kollektivsühnemaßnahme gilt § 7 entsprechend. Der Gouverneur des Distrikts kann die Vollstreckung nach seinem Ermessen auf andere Weise vornehmen.

Gebührenfreiheit.

§ 9

Gebühren werden im Ordnungsstrafverfahren nicht erhoben.

Zweiter Abschnitt.

Die gerichtliche Bestrafung.

Abgabe an das Gericht.

§ 10

(1) Erscheint die Verfolgung einer Zuwiderhandlung nach § 1 dieser Verordnung im Ordnungsstrafverfahren nicht als ausreichend, so ist die Sache an die deutsche Anklagebehörde abzugeben.

(2) Die Sache wird, soweit sie nicht beim Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements anhängig ist, vom Gouverneur des Distrikts abgegeben.

§ 11

(1) Die Sache muß an die deutsche Anklagebehörde abgegeben werden, wenn die Zuwiderhandlung nach § 1 dieser Verordnung zugleich eine zur Zuständigkeit der Gerichte gehörende Straftat darstellt, insbesondere wenn

Może on przenieść na burmistrza (wójta) prawo zarządzenia wykonania świadczeń rzeczowych i wykonania pracy.

(3) Grzywny i dochody ze sprzedaży zarządzonych według niniejszego zarządzenia świadczeń rzeczowych i skonfiskowanych przedmiotów wpływają do kasy Generalnego Gubernatorstwa.

Środki kolektywnej odpłaty.

§ 8

(1) Jeżeli w obrębie jakiejś gminy mnożą się wykroczenia, podlegające karze w myśl § 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, to gubernator okręgu może jako środek kolektywnej odpłaty wymierzyć gminie karę grzywny w nieograniczonej wysokości.

(2) Za grzywnę odpowiadają wszyscy mieszkańcy gminy jako dłużnicy solidarni. Gubernator okręgu może jednak postanowić, że za grzywnę odpowiada jako dłużnicy solidarni tylko część mieszkańców gminy lub osoby odpowiedzialne za zarząd gminy albo ich pełnomocnicy lub przynależni do określonego zawodu.

(3) Gubernator okręgu może skonfiskować także w gminie przedmioty ruchome, do których odnoszą się czyny karalne albo przedmioty uzyskane przez czyny karalne. Może on dalej nałożyć obowiązek świadczeń rzeczowych i wykonywania pracy w granicach § 2 ust. 4.

(4) Środek kolektywnej odpłaty nakłada się drogą publicznego obwieszczenia. Nie podlega on zaczepieniu przez zażalenie.

(5) Odnośnie do wykonania środka kolektywnej odpłaty obowiązuje odpowiednio § 7. Gubernator okręgu może według swego uznania zarządzić wykonanie w inny sposób.

Zwolnienie od opłat.

§ 9

W postępowaniu karnym porządkowym nie pobiera się opłat.

Rozdział drugi.

Ukaranie sądowe.

Przekazanie sądowi.

§ 10

(1) Jeżeli ściganie wykroczenia według § 1 niniejszego rozporządzenia okaże się w postępowaniu karnym porządkowym niewystarczające, to sprawę należy przekazać niemieckiej władzy oskarżenia.

(2) Sprawę przekazuje gubernator okręgu, o ile nie zawisła ona przed Kierownikiem Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 11

(1) Sprawa musi być przekazana niemieckiej władzy oskarżenia, jeżeli w wykroczeniu według § 1 niniejszego rozporządzenia mieszczą się równocześnie znamiona czynu karalnego, uzasadniającego właściwość sądu, w szczególności gdy

1. die Handlung des Täters als eine böswillige Gefährdung der Deckung des lebenswichtigen Bedarfs der Bevölkerung anzusehen ist,

2. der Täter vorsätzlich unter Ausnutzung der durch den Kriegszustand verursachten außergewöhnlichen Verhältnisse gehandelt hat.

(2) Die Sache soll an die deutsche Anklagebehörde abgegeben werden, wenn die Ordnungsstrafe, zu der die Verfolgung führen kann, neben einer Strafe, die der Täter wegen einer anderen zur Zuständigkeit der Gerichte gehörenden Straftat zu erwarten hat, nicht ins Gewicht fällt.

Strafen.

§ 12

Das Gericht kann auf Geldstrafe in unbeschränkter Höhe und Gefängnis oder auf eine dieser Strafen sowie auf Einziehung der Gegenstände, auf die sich die strafbare Handlung bezieht oder die durch die strafbare Handlung erlangt sind, in besonders schweren Fällen auf Zuchthaus erkennen, soweit nicht nach anderen Vorschriften eine schwerere Strafe verwirkt ist.

Einziehung des unbeweglichen Besitzes.

§ 13

Ist auf Grund dieser Verordnung der Täter durch das Gericht zu einer Strafe von fünf Jahren Zuchthaus oder mehr rechtskräftig verurteilt worden und erscheinen Maßnahmen gemäß § 16 dieser Verordnung nicht als ausreichend, so kann der dem Täter gehörende ernährungs- oder landwirtschaftliche Besitz auf Antrag des Gouverneurs des Distrikts durch das Gericht ganz oder teilweise eingezogen werden. Rechte Dritter bleiben bis zur Höhe des Wertes des eingezogenen Besitzes unberührt. Der Gouverneur des Distrikts bestimmt die Stelle, die den eingezogenen Besitz zugunsten des Generalgouvernements verwaltet.

Dritter Abschnitt.

Verwaltungsmaßnahmen.

Verwarnung.

§ 14

In leichten Fällen kann dem Täter an Stelle einer Ordnungsstrafe eine Verwarnung erteilt werden. Die Verwarnung wird schriftlich mit der Ankündigung erteilt, daß der Täter im Wiederholungsfall mit einer Bestrafung zu rechnen hat.

Verfallerklärung.

§ 15

(1) Die deutschen Behörden, die zur Festsetzung einer Ordnungsstrafe befugt sind, können leicht verderbliche Erzeugnisse der Ernährungs- und Landwirtschaft, die vorschriftswidrig erzeugt, hergestellt, gelagert, in den Verkehr gebracht oder zurückbehalten werden, zugunsten des Generalgouvernements für verfallen erklären. Der Gouverneur des Distrikts kann nach Richtlinien der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) die Befugnis zur Verfallerklärung auf Beauftragte und die Bürgermeister (Vögte) übertragen.

1. czyn sprawcy uważać należy za złośliwe narażenie na niebezpieczeństwo pokrycia ważnego pod względem życiowym zapotrzebowania ludności,

2. sprawca działał umyślnie, wykorzystując wyjątkowe stosunki spowodowane stanem wojennym.

(2) Sprawa powinna być przekazana niemieckiej władzy oskarżenia, jeżeli kara porządkowa, do której może prowadzić ściganie, obok kary grożącej sprawcy za inny czyn karalny uzasadniający właściwość sądu jest niewspółmiernie niska.

Kary.

§ 12

Sąd może orzec karę grzywny w nieograniczonej wysokości i więzienia albo jedną z tych kar, jako też konfiskatę przedmiotów, do których odnosi się czyn karalny, lub które uzyskano przez czyn karalny, w szczególnie ciężkich wypadkach karę więzienia, o ile według innych przepisów nie grozi kara cięższa.

Konfiskata nieruchomości.

§ 13

Jeżeli na podstawie niniejszego rozporządzenia sprawca skazany został prawomocnie przez sąd na karę więzienia przez 5 lat lub więcej a środki według § 16 niniejszego rozporządzenia okażą się niewystarczające, to sąd na wniosek gubernatora okręgu może skonfiskować całkowicie lub częściowo nieruchomość należącą do sprawcy a stanowiącą przedmiot gospodarki wyżywienia i rolnictwa. Prawa osób trzecich pozostają nie naruszone do wysokości wartości skonfiskowanej nieruchomości. Gubernator okręgu wyznacza placówkę, która zarządza skonfiskowaną nieruchomością na rzecz Generalnego Gubernatorstwa.

Rozdział trzeci.

Środki administracyjne.

Upomnienie.

§ 14

W wypadkach mniejszej wagi zamiast kary porządkowej można sprawcy udzielić upomnienia. Upomnienia udziela się na piśmie z oznajmieniem, że w wypadku powtórzenia sprawca winien się liczyć z ukaraniem.

Orzekanie o przepadku.

§ 15

(1) Władze niemieckie uprawnione do wymierzania kary porządkowej mogą orzec przepadek na rzecz Generalnego Gubernatorstwa ulegających szybkiemu zepsuciu produktów gospodarki wyżywienia i rolnictwa, które w sposób sprzeczny z przepisami wytworzono, wyprodukowano, złożono na skład, puszczono w obieg lub wstrzymano. Gubernator okręgu może według wytycznych Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa) przenieść na pełnomocników i burmistrzów (wójtów) uprawnienie do orzekania o przepadku.

(2) Über Art und Menge der Erzeugnisse, die für verfallen erklärt werden, ist dem Betroffenen eine Quittung auszuhändigen. Die Verfallerklärung ist aktenkundig zu machen. Die Bürgermeister (Vögte) und die Beauftragten haben eine von ihnen vorgenommene Verfallerklärung dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) schriftlich anzuzeigen.

Betriebsschließung.
Untersagung der Betriebsführung.

§ 16

(1) Bei besonders groben Verstößen, insbesondere bei wiederholter rechtskräftiger Bestrafung des Inhabers oder einer leitenden Person eines Betriebes der Ernährungs- und Landwirtschaft, kann durch schriftlichen Bescheid der Betrieb dauernd oder vorübergehend geschlossen werden.

(2) An Stelle der Betriebsschließung kann dem Berechtigten auf Dauer oder auf Zeit die Führung des Betriebes untersagt, nur unter Auflagen gestattet oder die Nutzung des Betriebes entzogen werden.

(3) Wird dem Berechtigten die Führung des Betriebes untersagt, so ist in dem Bescheid zugleich die Person zu bestimmen, die den Betrieb künftig führen soll. Bei der Entziehung der Betriebsnutzung soll der Betrieb an eine andere fachlich geeignete und zuverlässige Person verpachtet werden.

(4) Durch Maßnahmen gemäß Abs. 1 bis 3 werden das Eigentum an dem Betrieb und die Rechte Dritter an dem Betrieb nicht berührt.

(5) Zuständig für die Maßnahmen gemäß Abs. 1 bis 3 ist der Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements; dieser kann seine Befugnisse auf andere Dienststellen übertragen.

Schadensersatz.

§ 17

Auf Ersatz der Schäden, die sich bei Anwendung der §§ 15 und 16 ergeben, besteht kein Rechtsanspruch.

Ermächtigung.

§ 18

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) wird ermächtigt, zu §§ 14 bis 16 dieser Verordnung Anordnungen zu erlassen.

Vierter Abschnitt.

Schlußbestimmungen.

§ 19

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1943 in Kraft.

(2) Mit Ablauf des 31. Dezember 1942 treten außer Kraft:

1. die Verordnung zur Ergänzung der Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 15. Januar 1940 (VBlGG. I S. 8),

(2) Odnośnie do rodzaju i ilości produktów, co do których orzeczono przepadek, należy osobom, których orzeczenie to dotyczy, wręczyć pokwitowanie. Orzeczenie o przepadku należy uwidocznić w aktach. Burmistrze (wójtowie) i pełnomocnicy winni pisemnie zawiadomić starostę powiatowego (starostę miejskiego) o wydanych przez nich orzeczeniach o przepadku.

Zamknięcie zakładu.
Zabronienie prowadzenia zakładu.

§ 16

(1) W razie szczególnie rażących uchybień, w szczególności w razie powtórnego prawomocnego ukarania właściciela lub osoby kierującej zakładem gospodarki wyżywienia i rolnictwa, zakład można na podstawie pisemnego orzeczenia zamknąć na stałe lub przejściowo.

(2) Zamiast zamknięcia zakładu można zabronić uprawnionemu prowadzenia zakładu na stałe lub czasowo, dozwolić tylko z nałożeniem zleceń albo odjąć użytkowanie zakładu.

(3) Jeżeli uprawnionemu zabrania się prowadzenia zakładu, to w orzeczeniu należy równocześnie wyznaczyć osobę, która ma prowadzić zakład na przyszłość. W razie odjęcia użytkowania zakładu, zakład winien być wydzierżawiony innej osobie, odpowiedniej pod względem fachowym i godnej zaufania.

(4) Zastosowanie środków stosownie od ust. 1 do 3 nie narusza własności i praw osób trzecich do zakładu.

(5) Właściwym do zastosowania środków stosownie do ust. 1 do 3 jest Kierownik Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa; może on przenieść swoje uprawnienia na inne placówki służbowe.

Wynagrodzenie szkody.

§ 17

Nie ma roszczenia prawnego o wynagrodzenie szkody, powstałej z zastosowania §§ 15 i 16.

Upoważnienie.

§ 18

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) do wydawania zarządzeń do §§ 14 do 16 niniejszego rozporządzenia.

Rozdział czwarty.

Postanowienia końcowe.

§ 19

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1943 r.

(2) Z upływem dnia 31 grudnia 1942 r. tracą moc obowiązującą:

1. rozporządzenie celem uzupełnienia rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 8),

2. die §§ 4 und 5 der Zweiten Verordnung zur Ergänzung der Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 24. Juli 1940 (VBlGG. I S. 228),
3. der § 4 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 15. Januar 1940 (VBlGG. II S. 9),
4. § 3 der Anordnung zur Schädlingsbekämpfung im Obstbau vom 28. Juni 1941 (VBlGG. S. 401).

(3) Unberührt bleiben die Strafvorschriften in
1. der Verordnung über die Förderung der Tierzucht im Generalgouvernement vom 1. September 1940 (VBlGG. I S. 273),
2. der Verordnung zum Schutze der Fluren und Feldfrüchte von 14. August 1941 (VBlGG. S. 483),
3. der Verordnung über die vorläufige Landnutzung und Bodenordnung im Distrikt Galizien vom 12. September 1941 (VBlGG. S. 534),
4. der Verordnung über den Verkehr mit Pachtland vom 24. März 1942 (VBlGG. S. 170).

§ 20

Soweit in Verordnungen, Durchführungsvorschriften, Anordnungen, Erlassen, Weisungen, Anweisungen oder Bekanntmachungen auf Vorschriften Bezug genommen ist, die durch § 19 aufgehoben sind, treten an deren Stelle sinngemäß die Vorschriften dieser Verordnung.

Krakau, den 9. Dezember 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

2. §§ 4 i 5 drugiego rozporządzenia celem uzupełnienia rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 228),
3. § 4 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 9),
4. § 3 zarządzenia celem zwalczania szkodników w sadownictwie z dnia 28 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 401).

(3) Niezmienione zostają przepisy karne
1. rozporządzenia o popieraniu hodowli zwierząt w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 1 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 273),
2. rozporządzenia w sprawie ochrony pól i płodów rolnych z dnia 14 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 483),
3. rozporządzenia o tymczasowym użytkowaniu ziemi i strukturze rolnej w Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 12 września 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 534),
4. rozporządzenia o obrocie ziemią dzierżawną z dnia 24 marca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 170).

§ 20

O ile w rozporządzeniach, postanowieniach wykonawczych, zarządzeniach, dekretach, instrukcjach, poleceniach lub obwieszczeniach powołano się na przepisy zniesione § 19, w ich miejsce wstępują odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia.

Krakau, dnia 9 grudnia 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschließfach 110. Geschäftsraume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG (früher: Verordnungsblatt GGP I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druck: Zeitungsverlag Krakau Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).